

3. În cazul în care, pe baza răspunsurilor la întrebările 1) și 2), se pleacă de la premisa că, în cazul produsului în cauză sau a unei părți corespunzătoare din acesta, este vorba despre bioetanol, care este codul Nomenclaturii combinate (NC) din anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 2587/91 al Comisiei din 26 iulie 1991, în care trebuie încadrat produsul în cauză?

3.1. Dispozițiile capitolului 22 al NC și, concret, poziția 2207 trebuie interpretate în sensul că acestea cuprind clasificarea produsului ca bioetanol?

3.2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3.1), la clasificarea bioetanolului și, concret, a produsului în cauză, trebuie să se țină seama de aspectul dacă produsul a fost denaturat [conform procedurilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 3199/93 al Comisiei din 22 noiembrie 1993 privind recunoașterea reciprocă a procedurilor pentru denaturarea completă a alcoolului în scopul scutirii de la plata accizelor sau conform altor proceduri admise]?

3.3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3.2), prevederile NC referitoare la poziția 2207 trebuie interpretate în sensul că doar bioetanolul denaturat poate fi încadrat la codul NC 2207 20 000?

3.4. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3.3), prevederile NC referitoare la poziția 2207 trebuie interpretate în sensul că bioetanolul nedenaturat poate fi încadrat la codul NC 2207 10 000?

3.5. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3.1) și al unui răspuns negativ la întrebarea 3.2), la care dintre cele două subpoziții — 2207 10 000 sau 2207 20 000 — poate fi încadrat produsul în cauză?

3.6. În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 3.1), bioetanolul trebuie încadrat într-unul dintre codurile NC menționate în cadrul definiției cuprinse în articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității și, în cazul unui răspuns afirmativ, care este codul respectiv?

4. În cazul în care, pe baza răspunsurilor la întrebările 1) și 2), trebuie să se considere că, în cazul produsului în cauză sau a unei părți corespunzătoare din acesta, nu este vorba despre bioetanol, produsul în cauză, care prezintă caracteristicile menționate și trăsăturile obiective prezentate la întrebarea 1), poate fi clasificat ca alcool etilic în sensul articolului 20 primul paragraf prima liniuță din Directiva 92/83/CEE

a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 octombrie 2010 — DR și TV2 Danmark A/S/NCB

(Cauza C-510/10)

(2010/C 346/63)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: 1. DR

2. TV2 Danmark A/S

Pârâtă: NCB

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „prin utilizarea propriilor instalații”, ce figurează la articolul 5 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2001/29/CE⁽¹⁾, și noțiunea „în numele și sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune”, ce figurează în considerentul (41) din preambulul la această directivă, trebuie interpretate în conformitate cu prevederile de drept național sau în conformitate cu cele de drept al Uniunii?
2. Trebuie să se considere că sensul formulării articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2001/29/CE este „în numele și sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune”, precum, de exemplu, în versiunile în limba daneză, engleză și franceză ale prevederii, sau „în numele sau sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune”, precum, de exemplu, în versiunea în limba germană?
3. În cazul în care expresiile menționate la prima întrebare trebuie interpretate potrivit dreptului Uniunii, se adresează următoarea întrebare: ce criterii trebuie să aplice instanțele naționale pentru a stabili concret dacă o înregistrare realizată de un terț (denumit în continuare „producătorul”) în vederea transmiterii acesteia de către un organism de radiodifuziune sau televiziune a fost efectuată „prin utilizarea propriilor instalații” și „în numele [și/sau] sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune”, astfel încât înregistrarea să fie acoperită de excepția prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (d)?

În cadrul răspunsului la cea de a treia întrebare, instanța solicită răspunsuri specifice la următoarele întrebări:

(a) Noțiunea „instalații proprii” de la articolul 5 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2001/29/CE trebuie interpretată în sensul că o înregistrare efectuată de producător pentru a fi utilizată în transmisiile unui organism de radiodifuziune sau televiziune este acoperită de excepția prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (d) doar dacă organismul de radiodifuziune sau televiziune este responsabil față de terți pentru acțiunile și omisiunile producătorului în legătură cu înregistrarea, ca și când însuși organismul de radiodifuziune și televiziune ar fi săvârșit respectivele acte sau omisiuni?

(b) Condiția ca o înregistrare să fie efectuată „în numele [și/sau] sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune” este îndeplinită în cazul în care un organism de radiodifuziune sau televiziune a comandat producătorului realizarea înregistrării în vederea transmiterii acesteia de către organismul de radiodifuziune sau televiziune în discuție, presupunând că organismul de radiodifuziune sau televiziune menționat are dreptul de a transmite înregistrarea respectivă?

Østre Landsret urmărește să stabilească dacă situațiile următoare pot sau trebuie să fie luate în considerare pentru a răspunde la cea de a treia întrebare litera (b) și, în caz afirmativ, care este gradul de importanță care trebuie acordat acestora:

(i) Dacă organismul de radiodifuziune sau televiziune ori producătorul este persoana care ia decizia artistică/editorială finală și definitivă cu privire la conținutul programului comandat potrivit contractului între aceste părți.

(ii) Dacă organismul de radiodifuziune sau televiziune este responsabil față de terți pentru executarea obligațiilor producătorului cu privire la înregistrare, ca și când organismul de radiodifuziune sau televiziune însuși ar fi săvârșit actele sau omisiunile respective.

(iii) Dacă producătorul, în temeiul acordului semnat cu organismul de radiodifuziune sau televiziune, are obligația contractuală de a furniza programul în discuție organismului de radiodifuziune sau televiziune pentru un anumit preț și trebuie să suporte, din acest preț, toate cheltuielile aferente înregistrării.

(iv) Dacă persoana care își asumă răspunderea pentru înregistrarea în cauză față de terți este organismul de radiodifuziune sau televiziune ori producătorul.

(c) Condiția ca înregistrarea să fie efectuată „în numele [și/sau] sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune” este îndeplinită în cazul în care organismul de radiodifuziune sau televiziune a comandat producătorului realizarea înregistrării în vederea transmiterii acesteia de către organismul de radiodifuziune sau televiziune în discuție, presupunând că organismul de radiodifuziune sau televiziune menționat are dreptul să transmită înregistrarea, în cazul în care producătorul, în contractul încheiat cu organismul respectiv referitor la

înregistrare, și-a asumat răspunderea financiară și juridică privind (i) suportarea tuturor cheltuielilor aferente înregistrării în schimbul unei sume stabilite în prealabil, privind (ii) achiziționarea drepturilor, și privind (iii) circumstanțe imprevizibile, inclusiv orice întârziere în efectuarea înregistrării și încălcarea contractului, dar fără ca organismul de radiodifuziune sau televiziune să fie responsabil față de terți pentru obligațiile producătorului privind înregistrarea, ca și când însuși organismul de radiodifuziune sau televiziune ar fi săvârșit respectivele acte sau omisiuni?

(¹) JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

Ordonanța președintelui Curții din 8 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesgericht Ried im Innkreis — Austria) — Procedură penală împotriva lui Roland Langer

(Cauza C-235/08) (¹)

(2010/C 346/64)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 223, 30.8.2008.

Ordonanța președintelui Curții din 1 iulie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-95/09) (¹)

(2010/C 346/65)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 113, 16.5.2009.

Ordonanța președintelui Camerei întâi a Curții din 3 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division — Regatul Unit) — Seaport (NI) Ltd/Department of the Environment for Northern Ireland

(Cauza C-182/09) (¹)

(2010/C 346/66)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 193, 15.8.2009.